

ΤΟ ΡΑΓΙΣΜΕΝΟ ΔΟΧΕΙΟ

Μην χρησιμοποιείτε το κλικ
Ανοίξετε τον ήχο

A woman wearing a traditional conical hat and a red and white plaid shirt is walking through a field. She is carrying two large, round, brown pots, one in her hand and one hanging from a shoulder pole. The field is lush green, and there are colorful flowers in the foreground. The text is overlaid on the right side of the image.

Μια γριά
κινέζα
κουβαλούσε
νερό με δύο
μεγάλα
δοχεία,
κρεμασμένα
από τους
ώμους της.

Το ένα δοχείο
ήταν άψογο
και μετέφερε
πάντα όλη την
ποσότητα
νερού που
έπαιρνε.

Το άλλο είχε
μια ρωγμή
και στο τέλος
της μακριάς
διαδρομής
από το ρυάκι
στο σπίτι
έφθανε
μισοάδειο.

Έτσι για δύο
ολόκληρα
χρόνια η γριά
κουβαλούσε
καθημερινά
μόνο ενάμισι
δοχείο νερό
στο σπίτι της.

Φυσικά το
τέλειο δοχείο
ένοιωθε
υπερήφανο που
ειπλήρωνε
απόλυτα και
τέλεια το σκοπό
για τον οποίο
είχε
κατασκευαστεί.

Το ραγισμένο
δοχείο ήταν
δυστυχισμένο
που μόλις και
μετά βίας
μετέφερε τα
μισά από αυτά
που έπρεπε
και ένοιωθε
ντροπή για την
ατέλεια του.

Ύστερα από
δύο χρόνια δεν
άντεχε πια την
κατάσταση
αυτή και
αποφάσισε να
μιλήσει στη
γριά.

«Ντρέπομαι τόσο
για τον εαυτό
μου και θέλω να
σου ζητήσω
συγγνώμη!»

«Μα γιατί;»

ρώτησε η γριά.

«Για ποιο λόγο
νιώθεις ντροπή;»

A woman wearing a traditional conical hat and a red and white plaid shirt is walking through a rural landscape. She is carrying two large, round, brown water pots, one in her right hand and one hanging from a shoulder pole on her left. The background shows a green field and a dirt path. In the foreground, there are colorful flowers, including purple and yellow ones.

«Ε, να ! Δύο
χρόνια τώρα
μεταφέρω μόνο
το μισό νερό
λόγω της
ρωγμής μου
και εξαιτίας μου
κοπιάζεις άδικα
και εσύ!»

Η γριά χαμογέλασε:
«Παρατήρησες ότι
στο μονοπάτι
υπάρχουν
λουλούδια μόνο στη
δική σου πλευρά
και όχι στη μεριά
του άλλου δοχείου;
Πρόσεξα την
ατέλειά σου και την
επιμεταλλεύτηκα.»

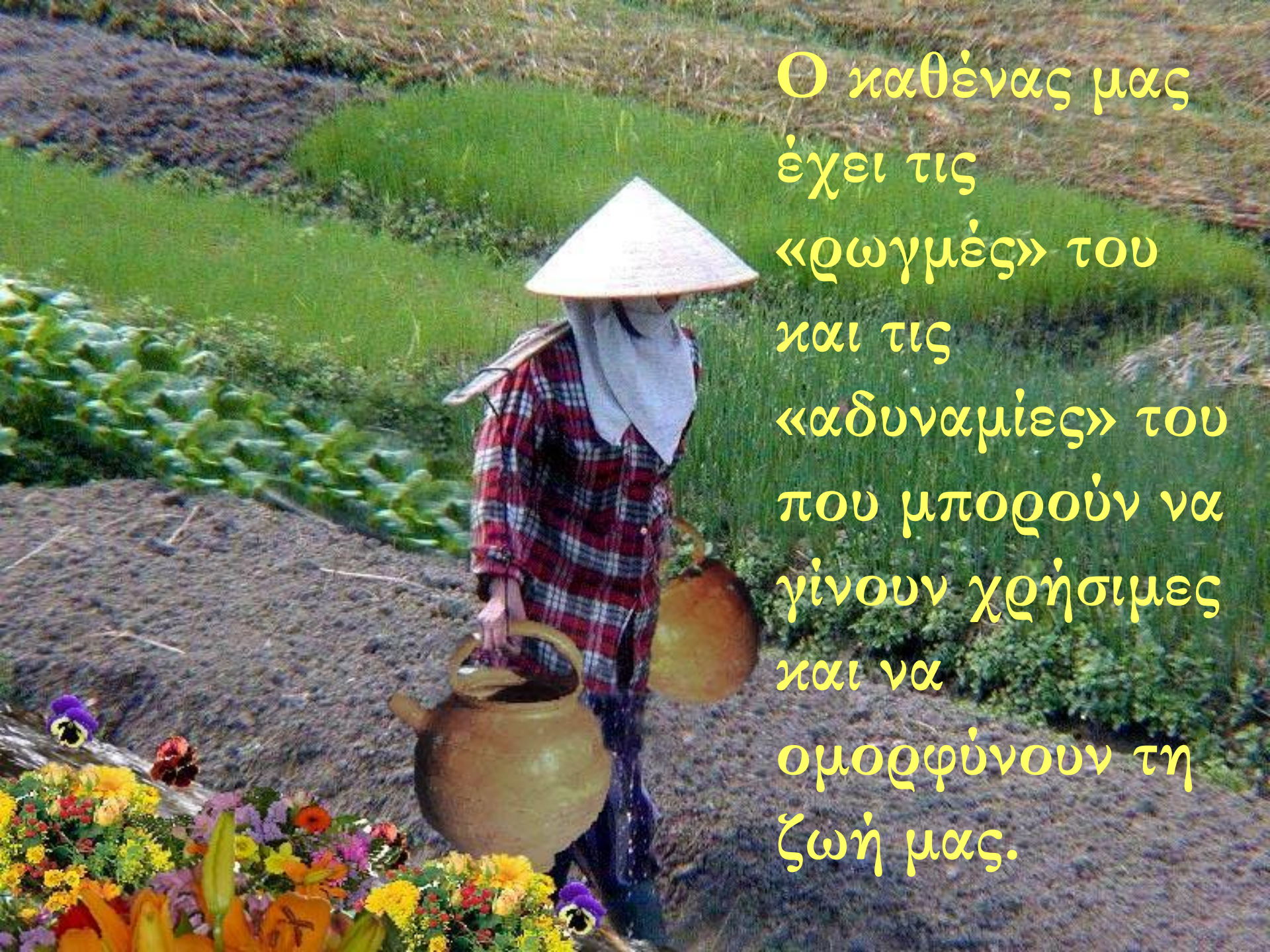
«Φύτεψα σπόρους
στην πλευρά σου και
εσύ τους πότιζες.

Δύο χρόνια τώρα
μαζεύω τα άνθη και
στολίζω το τραπέζι
μου.

Αν δεν ήσουν εσύ
αυτή η ομορφιά δε
θα λάμπρυνε το
σπίτι μου!»

Βέβαια δεν ήταν η
ατέλειά του δοχείου
που το έκανε
ξεχωριστό αλλά η
ιδιαίτερη ικανότητα
της γριάς να
διακρίνει και να
χρησιμοποιήσει την
αδυναμία του.

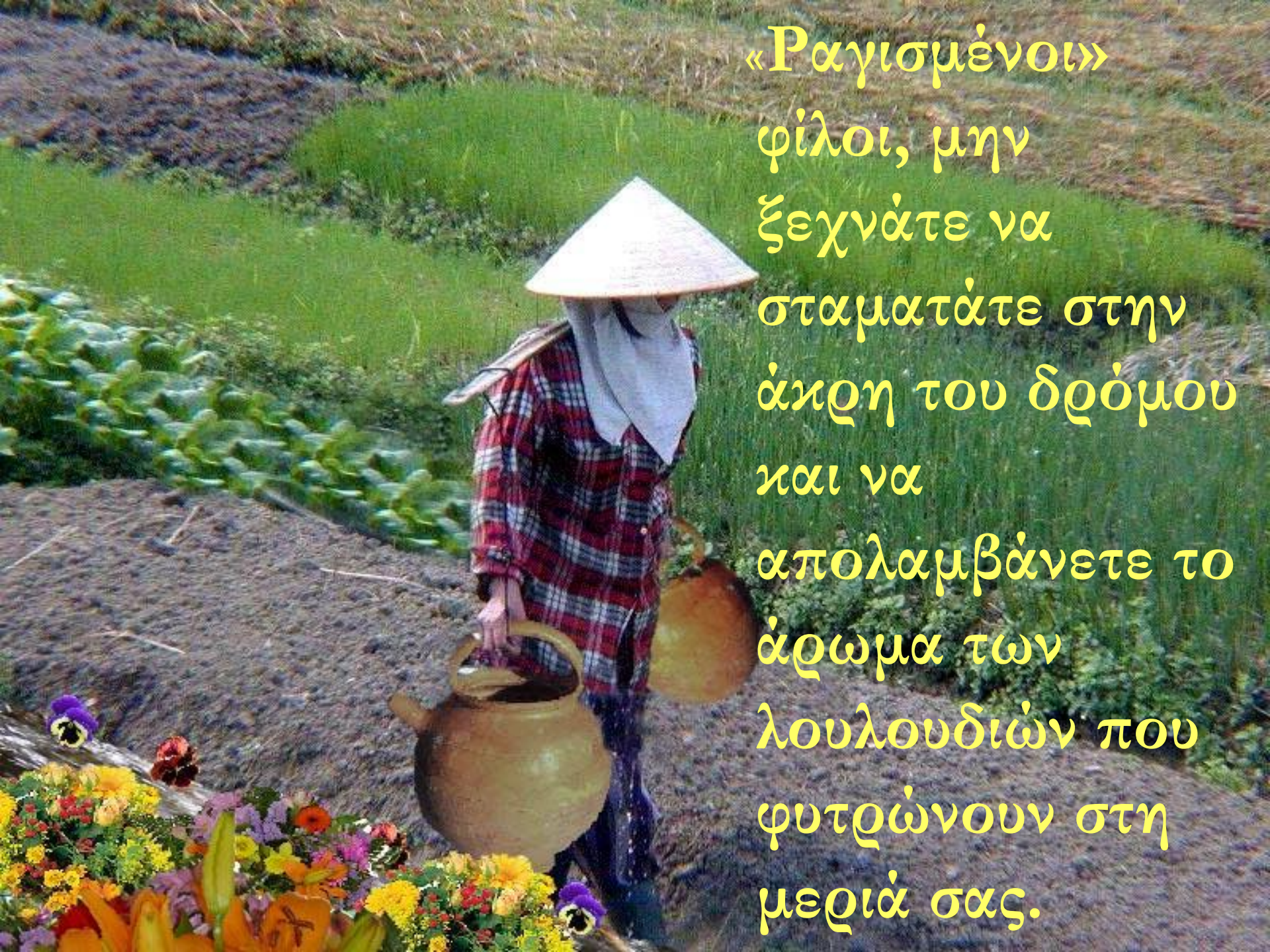

Ο καθένας μας
έχει τις
«ρωγμές» του
και τις
«αδυναμίες» του
που μπορούν να
γίνουν χρήσιμες
και να
ομορφύνουν τη
ζωή μας.

Κάθε «ρωγμή»
μπορεί να κάνει
τη ζωή μας πιο
πλούσια και πιο
ενδιαφέρουσα,
αρκεί να βρει
κάποιος την
ομορφιά που
μπορεί να δώσει
η ατέλειά μας.

A person wearing a traditional conical hat and a plaid shirt, carrying a large pot and a basket, walking through a field of green plants. The person is walking towards the right side of the frame. The background is a lush green field with some brown patches. In the foreground, there are some colorful flowers, including purple and yellow ones.

«Ραγισμένοι»
φίλοι, μην
ξεχνάτε να
σταματάτε στην
άνοξη του δρόμου
και να
απολαμβάνετε το
άρωμα των
λουλουδιών που
φυτρώνουν στη
μεριά σας.

Αν ο καθένας μας
μετέτρεπε σαν τη
γριά τις ατέλειες
του διπλανού του
σε κάτι χρήσιμο
και όμορφο,
σίγουρα ο κόσμος
μας θα ήταν
καλλίτερος.

